



NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1079

19.11.2023 (134)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen) Politiskā kareivība: SA tradīcijas un gars

2. daļa

9. NOVEMBRA MĀCĪBA (1923)

Analizējot attīstību no 1918. līdz 1923. gadam, mēs jau esam saskatījuši pirmās trīs paliekošās prasības, kas izriet no SA tradīcijas arī šodienas politiskajai karadienestam:

Politiskie kareivji cīnās par Jauno kārtību, kurā karavīrs var ieņemt sev pienākošos vietu, un tāpēc apvienojas, lai izveidotu **REVOLUcionāru kareivju aliansi**.

- Šī federācija iestājas pret nepolitisku kareivju dzīvesveidu (militarismu), kas galu galā tikai stabilizē valdošo sistēmu, un, gluži pretēji, uzskata sevi par **POLITISKĀS REVOLUcionārās tautas armijas kodolu**.

Bunds kā mūsu tautas kaujinieciskās elites organizācijas forma var izpildīt savu revolucionāro uzdevumu tikai tad, ja tas kā **STURM-ABTEILUNG (SA)** pakļauj sevi **VĀCIJAS DARBINIEKU REVOLUCIONĀRAI PARTIJAI (NSDAP)**.

Šīs SA veidošanās gadu tradīciju līnijas izrādījās vērstas uz nākotni un, kā tiks parādīts turpmāk, tādas tās ir līdz pat šai dienai. No otras puses, 1919.-1923. gada politiskās cīņas praktiskais mērķis, kas vēlējās izraisīt nacionālo sacelšanos,

sacelšanos, izveidojot vienlīdzīgu savienību, politisku karavīru federāciju (Deutscher Kampfbund), ko vēl joprojām saprot galvenokārt militāri, ar revolucionāru strādnieku partiju, mums nevar būt tradīcija. Mūsu tradīcija neizriet no 1923. gada 9. novembra neveiksmīgās sacelšanās norises, bet gan no mācībām, kas no tās gūstamas. Šīs mācības, protams, pirmkārt un galvenokārt attiecas uz politiskās cīņas kustības stratēģiju, un tāpēc es jau šajā kontekstā esmu tās daudzkārt un vispusīgi izklāstījis.

Šobrīd ir svarīgi tikai tas, kā šīs mācības, kas sacelšanās vietā izvirza cīņu par masām un līdz ar to par "legālās revolūcijas" īstenošanu, ietekmē politisko kareivju alianses:

Politisko kareivju organizācijas un revolucionārās strādnieku partijas attiecības nav kļuvušas par līdzvērtīgu aliansi, bet tām ir jāietver nepārprotama kareivju steiga pakļautība gribai veidot partiju. Tāpēc 1923. gada "Vācu kaujas līga", kas apvienoja tolaik aktīvos dažādu līgu politiskos kareivjus revolucionāri militārā sacelšanās organizācijā un kā līdzvērtīgu partneri konfrontēja NSDAP, NAV mūsu paraugs. Mēs tiecamies nevis pēc karavīru apvienošanās militārā sacelšanās organizācijā, bet gan pēc politisko karavīru apvienošanās Sturm-Abteilung - partijas apakšvienībā -, kurai šajā sakarā ir vadošā politiskā loma!

Bet abas sekcijas kopā, kas ir tikai dažādu cilvēku veidu organizācijas formas kustībā, neizvirza sev uzdevumu militāri gāzt valdošo sistēmu, bet cenšas pārliecināt iedzīvotāju masu par mūsu ideju un attieksmi pret dzīvi! Revolūcija, pēc kuras mēs tiecamies, nav sacelšanās, lai mainītu varas līdzsvaru, bet gan tautas masas uzvara jaunam dzīves ideālam, kam pēc tam neizbēgami sekos varas struktūru maiņa!

No 1923. gada 9. novembra mācībām izriet ceturtais pieprasījums SA tradīcijā politiskajiem karavīriem:

Cīņas laika SA saprot sevi kā kareivisku, bet ne militāru organizāciju - tāpēc tā apvienojas, lai veidotu kareivisku partijas apakšvienību, nevis militāru sacelšanās kustību! Tā vēlas ap sevi pulcēt vērtīgākos un kaujinieciskākos tautas elementus ar piemēru, priekšzīmi un audzināšanu, bet ne ar bruņotu cīņu gāzt valdošo sistēmu. **SA ATZĪST bruņotu cīņu un apliecina LEGĀLAS REVOLŪCIJAS STRATĒGIJU!**

AIZLIEGUMA PERIODS (1923-1925)

Neizbēgamā 1923. gada 9. novembra nacionālās sacelšanās neveiksme reakcionāro aprindu nodevības dēļ noveda pie pirmās lielās un dzīvībai bīstamās jaunās nacionālsociālistu kustības krīzes: Līderis tika arestēts un notiesāts uz

cietumsodu - NSDAP tika aizliegta! Līdz ar partiju tika aizliegta arī SA kā apakšvienība, kas tādējādi cieta dubultu neveiksmi - kā militārā apvienība un daļa no Deutscher Kampfbund militārās sacelšanās organizācijas, jo sacelšanās bija beigusies ar pilnīgu sakāvi, un kā revolucionārās strādnieku partijas karojoša apakšvienība, jo NSDAP bija aizliegta un vairs nevarēja formatīvi iesaistīties politiskajās debatēs. Šādā situācijā Ernsta Rēma ģeniālais organizatoriskais spēks un nelokāmā cīņas apņēmība vēlreiz pierādīja sevi:

Pateicoties viņam, revolucionāri politiskie kareivji atkal nesadalījās neskaitāmās apvienībās un sektās, bet palika kopā kā kopiena. Visgrūtākajos ārējos apstākļos viņš izveidoja lielu un spēcīgu militāru organizāciju - **Frontbannu** kā legālu aizsegu **aizliegtai**, bet joprojām pastāvošai SA. Tas, kas palika ārpus Frontbann, reducējās līdz apolitiskam kareiviskumam vai arī asiņoja līdz nāvei uzbrukumam un slepkavību organizēšanā, upurējot sevi asiņainā akcionismā, kas galu galā palika veltīgs. Savukārt Frontbann, kas drīz vien ietvēra desmitiem tūkstošu kaujinieku, kļuva par lielu, vienotu politisko kareivju kaujas organizāciju un bija lojāla Vācijas revolucionāro līderim Ādolfam Hitleram. Taču kā organizators un cīnītājs bija spilgts piemērs, bet Ernsts Rēms kā politiskais stratēģis vienmēr bija un palika kaujinieks, kurš galu galā zināja tikai vienu ceļu uz jauno kārtību - bruņotas sacelšanās organizēšanu. Šim mērķim pamatā kalpoja arī Frontbann. Taču tas nevarēja būt un nebija ceļš uz priekšu. Ādolfs Hitlers guva mācību no neveiksmīgās sacelšanās:

Cietuma ieslodzījumā pavadīto mēnešu laikā Fīrers nonāca pie fundamentālām atziņām par Vācijas revolūcijas ceļu un no tā izrietošajām atziņām par SA lomu un uzdevumu Vācijas cīņā par brīvību. Viņa grāmatā "Mein Kampf" ("Mana cīņa") ir detalizēti izklāstīti un pamatots viss, ko mēs esam atzinuši par pirmajām četrām SA vēstures atziņām, kuras mums joprojām ir saistošas. Ne Wehrverband - un līdz ar to ne Frontbann - bija pēdējā un derīgā jaunās SA forma.

Turpmāk nevis militāra, bet gan politiski-propagandiska izrāviena cīņa bija skaidrs un vienīgais Sturm-Abteilung mērķis. Tādējādi jautājums par SA divējādo raksturu tika saistoši izlemts - lai gan SA bija kareiviska rakstura, tai bija jābūt nevis militāram, bet tīri politiskam spēkam partijas dienestā. Tas arī sākotnēji šķīra Ādolfa Hitlera un Ernsta Rēma ceļus: fīreram lojālais Rēms atkāpās no Frontbannas vadības un atgriezās komisijā, lai turpinātu aizliegtās SA darbību. Pēc tam viņš pameta Vāciju, lai reorganizētu Bolīvijas armiju kā militārais padomnieks ģenerālštābā. Jaunajai SA ceļš bija brīvs.

Tomēr sākotnēji gan partija, gan SA joprojām bija aizliegta. Vispirms aizliegums bija jāpārdzīvo un jāatbrīvo ceļš jaunam sākumam. Šis pirmais

nacionālsociālistiskās kustības aizlieguma periods - lai cik īss tas arī bija - mums tomēr ir svarīgs un interesants piemērs, jo mēs atrodamies līdzīgā, lai gan daudz sarežģītākā situācijā:

Vairāk nekā 65 gadus - kopš pastāv nacionālsociālistu kustība - tā bija aizliegta 41 gadu un joprojām ir aizliegta. Šajos ilgajos aizlieguma gados mums ir bijis pietiekami daudz laika, lai analizētu, kā šādos apstākļos apspiesta kustība var dzīvot un atkal nostiprināties. Astoņu gadu laikā esam atraduši un izvēlējušies skaidru un pārdomātu ceļu, kas mūs tagad mērķtiecīgāk ved uz mūsu partijas atdzimšanu. Idejas nekad nemirst no vajāšanas un aizliegumiem - idejas mirst tikai no vienaldzības un rezignācijas. Bet kurš gan varētu tām pretoties efektīvāk un apņēmīgāk nekā mūsu dzīves filozofijas politiskie kareivji, kuru visu dzīvi raksturo ticība, paklausība un cīņa, kas ir pretrunā ar jebkuru vienaldzības un rezignācijas domu?

Tas ļoti skaidri parāda, cik ļoti nacionālsociālisms ir kas vairāk nekā tikai ideoloģiskās un politiskās pārliecības pareizības racionāla apzināšanās - cik ļoti tā ir arī attieksme pret dzīvi, kas caurvij visu cilvēku visās dzīves jomās! Organizācijas var aizliegt un uz laiku likvidēt, bet šādu ideju, kas ir gan pasaules uzskats, gan dzīvesveids, nevar aizliegt nekad - un galvenokārt nevar aizliegt cilvēkus, kuri ne tikai atbalsta šo ideju, bet kuri to bezkompromisa un uzticīgi, dienu pēc dienas, dzīvo un iestājas par to!

Šī fakta dēļ katram aizliegumam atkal un atkal ir jāiet bojā! Strādnieki, karavīri un vadoņi - trīs nacionālsociālistiskā cilvēka tēla izpausmes - paliek tādi, kādi tie ir, pat ja to organizatoriskās formas tiek sagrautas. Un kā strādnieki, kareivji un vadoņi viņi vienmēr veidos jaunas organizatoriskās formas, jo savu spēku un varu viņi nebauda no konkrētas organizācijas pastāvēšanas, bet gan no tā, ka viņi veido neiznīcināmu ideju kopienu!

Taču, kamēr līderu korpusa kopiena ir neaizsargāta, jo tā, protams, sastāv no salīdzinoši maza cilvēku loka (tā nacionālsociālistiskā kustība pēc 1945. gada izjuka ne tikai tāpēc, ka sabiedrotie un viņu vācu kolaboracionisti nogalināja tās augstāko līderu korpusu un daudzus gadus internēja un līdz ar to likvidēja tās vidējo un zemāko līderu korpusu), bet arī tāpēc, ka mazo, strādīgo, bet bieži vien vēl ļoti lielā mērā ieslīgušo cilvēku kopiena ir atkarīga no viņu privātajiem dzīves apstākļiem un dzīves perspektīvām, partijas biedriem ir tendence aizlieguma apstākļos un bez spēcīga funkcionējošas partijas organizācijas mugurkaula sadalīties dažādās grupās un mazās grupiņās un taktiski izvairīties no aizlieguma, nevis drosmīgi cīnīties pret to, politisko kareivju kopienai, pat īslaicīgas sadrumstalotības gadījumā, ar veselīgu instinktu un pateicoties valdošajai biedru dzīves izjūtai cīnītājam, vienmēr būs izšķiroša nozīme aizlieguma pārvarēšanā vai vismaz neitralizēšanā!

Šai politisko kareivju kopienai nav nepieciešama īpaša organizatoriskā forma - vai tā turpinās pastāvēt kā spēcīga militārā apvienība, kā tas reiz notika ar Frontbann (1924), vai kā it kā boulinga, pārgājienu un taupības klubi, kā tas notika SA aizlieguma laikā 1932. gadā, vai kā brīvā laika klubs, regulārais galds vai jautrības klubs (Freundschaftsgesellschaft Deutschland-Obervolta), kā tas notika pēc jaunās SA (ANS/NA) aizlieguma 1933. gadā, - tas viss ir iespējams, bet ne izšķirošs. Izšķiroša ir tā izpratne, ko mēs kā Piektais varam gūt no SA tradīcijām:

Mūsu nacionālsociālistiskā skatījuma uz dzīvi neuzvaramība būtībā izriet no mūsu politisko kareivju attieksmes pret dzīvi, kuri aizlieguma apstākļos veido neiznīcināmu ideju kopību, kas nodrošina kustības izdzīvošanu un atdzimšanu neatkarīgi no konkrētām organizācijas formām!

CĪŅAS PERIODS (1925-1933)

Neilgi pēc atbrīvošanas no Landsbergas cietokšņa cietuma Fīrers 1925. gada februārī nodibināja NSDAP. Nacistu aizlieguma atcelšana notika pēc solījuma, ka nacionālsociālistu kustība turpmāk darbosies stingri likumīgi un vairs necentīsies veikt apvērsumu. Kā jau minēts, šis apliecinājums nebija kapitulācija buržuāziskās valsts priekšā vai pat revolūcijas nodevība. Gluži otrādi, ar šo gājiena virzienu 9. novembra atziņas tagad tika īstenotas praksē un tika piemērota legālās revolūcijas stratēģija, kas pēc tam 1933. gada 30. janvārī kulminēja ar NSDAP līdera varas sagrābšanu, kura līdz tam laikam jau bija kļuvusi par neapšaubāmi spēcīgāko politisko spēku Vācijā!

Šie gadi no 1925. līdz 1933. gadam ir iegājuši mūsu kustības vēsturē kā pirmais cīņas periods. Tieši šajos gados savu reālo veidolu ieguva arī SA, kas drīz vien arī tika nodibināta no jauna:

Tagad šī civilā, neapbruņotā politisko kareivju partiju armija radās un ar katru gadu kļuva arvien spēcīgāka. Šī politiskā kareivja tips, kas drīzumā kļuva par simtiem tūkstošu SA brūno kreklu, kļuva par topošā Trešā reiha varoni. "Nezināmais SA vīrs", kuru Dr. Gēbelss reiz bija nosaucis par "Trešā reiha aristokrātu", ar savu cīņu un upuri kļuva par faktisko nacionālsociālistiskās tautas valsts radītāju! 400 asins liecinieki un vairāki tūkstoši ievainoto - tāds bija SA asinsizlietojums cīņā par jauno Reihu. Taču nesatricināma un neatvairāma šī mūsu tautas politiskā armija gāja uz priekšu līdz galīgajai uzvarai.

1930. gada septembrī NSDAP panāca savu politisko izrāvienu: līdz tam SA bija apvienojušies tie tūkstošiem vīriešu, kuri šķietami bezcerīgajā situācijā veidoja visaktīvāko un kaujinieciskāko elementu vācu tautā. Taču pēc šīs pirmās lielās

uzvaras vēlēšanās plašās tautas masās atkal atmodās atmiņas par Pirmā pasaules kara frontes kopienu un visas ar to savulaik saistītās nacionālās un sociālās cerības - ilgas pēc īstas nacionālas strādnieku un karavīru kopienas! Tas, kas bija steigas cīņa, kļuva par plašo masu tautas cīņu! Vācija pamodās! SA kaujas sauciens "**Vācija mosties!**" tagad skanēja simtiem tūkstošu vīriešu - lielā kara karavīru, bet arī daudzu pavisam jaunu cīnītāju vidū, kuru ilgas pēc kopības bija liktenīgi pamodinātas tajā Veimāras bēdu, korupcijas un demokrātijas sistēmā! Šāds brūnās armijas pieaugums, protams, radīja milzīgas organizatoriskas problēmas, ar kurām iepriekšējai SA organizācijai bija grūti tikt galā.

Tagad vairs nebija runa par uguns kurināšanu, par izturēšanu tumšajā naktī - tagad SA bija jāveido tādā formā, lai tā varētu izcīnīt sev ceļu uz varu. Lielā uzvara 1930. gada septembrī notikušajās vēlēšanās nebija cīņas beigas - tā bija tikai sākums īstajai izrāviena cīņai. Tikai tagad vakardienas spēki patiešām izveidojās pret nacionālsociālismu, tikai tagad KPD izdeva pavēli, kas kļuva par masu terora sākumu: "**Sakāviet fašistus tur, kur tos sastopat!**".

Šajā situācijā Ādolfs Hitlers no Bolīvijas izsauca Ernstu Rēmu, kurš ieradās un atkal pārņēma SA vadību kā štāba priekšnieks. Retrospektīvā fīrera vērtējumu par Rēma darbu un viņa vadīto SA šajos kritiskajos gados parāda viņa 1934. gada Jaungada vēstījums štāba priekšniekam, kas tika publicēts tā laika vācu presē:

"Mans dārgais štāba priekšnieks!

Nacionālsociālistiskās kustības cīņa un nacionālsociālistiskā revolūcija bija iespējama tikai tāpēc, ka SA konsekvēnti sagrāva marksistisko teroru. Ja armijai ir jāgarantē nācijas aizsardzība no ārpuses, tad SA uzdevums ir nodrošināt nacionālsociālistiskās revolūcijas uzvaru, nacionālsociālistiskās valsts un mūsu nacionālās kopienas pastāvēšanu iekšienē. Kad es iecēlu jūs, dārgais štāba priekšnieks, jūsu pašreizējā amatā, SA pārdzīvoja nopietnu krīzi. Galvenokārt pateicoties Jums, šis politiskais instruments jau pēc dažiem gadiem spēja attīstīt spēku, kas ļāva man beidzot uzvarēt cīņā par varu, sakāva marksistisko pretinieku.

Tāpēc nacionālsociālistiskās revolūcijas gada beigās es jūtos spiests pateikties jums, dārgais Ernsts Rēms, par neatsveramajiem nopelniem, ko esat sniedzis nacionālsociālistiskajai kustībai un vācu tautai, un apliecināt jums, cik pateicīgs esmu liktenim par to, ka tādus cilvēkus kā jūs varu saukt par saviem draugiem un cīņas

biedriem.
Sirsnīgā draudzībā un pateicībā.

Jūsu Ādolfs Hitlers."

Tātad nevis strādīgais partijas darbinieks, nevis uzmundrinošais orators un nevis

dziļdomīgais domātājs bija īstie Trešā reiha veidotāji, lai cik ļoti tie visi bija nepieciešami uzvarai. Trešā reiha radītājs - tas bija "nezināmais SA cilvēks", vienkāršais kareivis brūnā krekļā, kurš ar savu dzīvi, cīņu un politisko darbu bija pārliecināšāks nekā jebkura organizācija, jebkurš vienreizējs masu mītiņš un teorētiski raksti! Tieši uzkurinātās sociālistu un komunistu strādnieku masas ar veselīgu instinktu un riebumu pret jebkādu buržuāzisko reakcionārismu un ideoloģiju nacionālsociālismam varēja iegūt tikai ar antikapitālisma un antiburžuāziskās revolūcijas strādnieku un karavīru dzīves piemēru. No jauna bija izveidojusies Pirmā pasaules kara frontes kopiena, kas pēc visu frontes kareivju izjūtām pēc uzvaras būtu pārvarējusi buržuāzisko šķiru valsti un uzspiedusi vācu nācijas sociālo tautas valsti, bet kuru bija salauzusi nodevība un sakāve, ko nodarīja topošā bonžu un parazītu sistēma, bija izstarojusi jauno paaudzi un tagad deva jaunu cerību vācu tautas izdzīvošanai un jaunai attīstībai - šī frontes kopība bija atradusi savu galīgo veidolu SA brūnajā armijā un padarīja iespējamu revolucionārās vācu strādnieku partijas - nacionālsociālistu kustības - uzvaru!

Mēs domājam par šo SA cīņas laiku, kad mēs turamies pie Sturm-Abteilung tradīcijām un gara un iedzīvinām to mūsu laikā un mūsu cīņai.

Taču šī SA nedarbojās ar patstāvīgu programmu vai politiskām viltībām - tā darbojās vienīgi ar SA gara dzīvo piemēru, ar katra atsevišķa SA cīnītāja ikdienas taustāmo dzīvi un rīcību, kurš savā vietā gan kā indivīds, gan kā Brūno kreklu armijas daļa visspilgtāk un visskaidrāk iemiesoja nacionālsociālistisko attieksmi pret dzīvi un tādējādi pārliecināja un aizrāva tautas biedrus! Šajā darbā, caur dzīvu SA gara piemēru, slēpjas sestā un, iespējams, vissvarīgākā SA tradīciju līnija, bez kuras viss pārējais būtu bezjēdzīgs un kurai mēs ar lepnumu apliecinām, tāpat kā to saprotam un gribam dzīvot kā izšķirošu uzdevumu un pienākumu mūsu dzīvē un mūsu cīņā!



NS KAMPFRUF
KAMPFSPHERE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Heft 100 20. April 2017 22.02

Der Kampf geht weiter !

Nur die Idee nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Adolf Hitler vom Morgenstern, Vortriebung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, um die Nation der gesamten Welt unseren heldischen Führer Adolf Hitler zu überlassen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verfolgte und Ausgestoßene stehen weiterhin an Schulen als Kampfruf um die Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit!

Der vornehmste Gegner ist demnach, der Volkstod – gegen alle weißen Völker (V) – zu kämpfen. Keine Mittel und kein Verstecken, Überlebend und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfrufen" oder im "Brennweiten", ob mit Propagandamaterialien weltweit oder auf dem Internet! Wir sind alle Nationalsozialisten bei seiner Pflicht!

Hail Hitler!
Gerdhard Lusch



TROTZ VERBOT NICHT TOT!



NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Tresā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzīgi ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu viedokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējus uz Adolfa Hitlera un cilvēces atnaujināšanu (www.morningtheancient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūta informācija par visu lietu un atrodai vēl divas lietas, kas jāpēta. Tā ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrakpo apēkto pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējās izvērt gaismā. Mēs varam vēlēties pateikties internetam par informāciju un atbilstošiem plūdiem. Otrā gaitā ir parādījusies arī kārtīgi retas lietas no dažādām vietām.




the NEW ORDER
Number 179 (133) Founded 1975 April 20, 2017 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Lusch



TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO ir pasaulē lielākais Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!

Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās

Simtiem grāmatu daudzās valodās

Simtiem vietņu daudzās valodās



BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com



NSDAP/AO
Fight Back!



nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!